

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 6To/31/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8315010579
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 10. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Emil Dubňanský
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2016:8315010579.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Emila Dubňanského a sudcov JUDr. Petra Farkaša a JUDr. Jaroslava Bugela na verejnom zasadnutí konanom dňa 26. októbra 2016, v trestnej veci obž. V. O. pre zločin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 2 písm. a), ods. 3 písm. a) Tr. zákona, o odvolaní prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Humenné sp. zn. 1T/181/2015 zo dňa 04. mája 2016, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 321 ods. 1 písm. e/, ods. 2 Tr. por. z r u š u j e napadnutý rozsudok vo výroku o treste.

Na základe § 322 ods. 3 Tr. poriadku

obžalovanému V. O., nar. XX.XX.XXXX v Z.,
trvale bytom P. Z.
XXX/X, XXX XX Q.

u k l a d á :

Podľa § 194 ods. 3 Trestného zákona, prihladajúc na § 36 písm. l) Trestného zákona, § 37 písm. m) Trestného zákona, § 38 ods. 2 Trestného zákona trest odňatia slobody na tri (3) roky.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. ho z a r a d' u j e na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu Humenné sp. zn. 1T/181/2015 zo dňa 04. mája 2016 bol obžalovaný V. O. uznaný vinným zo spáchania zločinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 2 písm. a), ods. 3 písm. a) Tr. zákona s poukazom na ustanovenie § 138 písm. e) Tr. zákona, § 139 ods. 1 písm. e) Tr. zákona, ako spolupáchateľ podľa § 20 Tr. zákona na tom skutkovom základe, že

dňa 01.06.2015 niekoľko minút po polnoci po predchádzajúcej vzájomnej dohode a súčinnosti s P. P. neoprávnene vnikli do suterénu rodinného domu číslo XXX/XX na T. P. Z. v Q., ktorého vlastníčkou je Z. Z., nar. XX.XX.XXXX, ktorá v tom čase spala a ktorú obaja obvinení poznajú a to tým spôsobom, že v zadnej časti domu vytrhli rukami z okenného rámu otvoreného okna priklincovanú sieťku proti hmyzu a následne cez takto vzniknutý otvor vošli do domu, kde z miestnosti kotolne odcudzili kovovú vaničku a z miestnosti špajze odcudzili zo sporáka na drevo dve kovové platne, kde následne s odcudzenými vecami odišli preč, čím tak svojím konaním spôsobili poškodenej Z. Z. škodu vo výške 63,00 eur.

Za to bol obžalovanému podľa § 194 ods. 3 Tr. zákona, v zmysle § 38 ods. 2 Tr. zákona, prihládajúc na § 36 písm. l) Tr. zákona, na priťažujúcu okolnosť uvedenú v § 37 písm. m) Tr. zákona, podľa § 46 Tr. zákona, uložený trest odňatia slobody na tri (3) roky.

Podľa § 51 ods. 1 Tr. zákona, súd výkon uloženého trestu odňatia slobody podmiennečne odložil a zároveň určil probačný dohľad nad správaním obvineného v skúšobnej dobe.

Podľa § 51 ods. 2 Tr. zákona bola stanovená skúšobnú dobu na tri (3) roky a zároveň v zmysle § 51 ods. 4 písm. g) Tr. zákona súd uložil obžalovanému povinnosť, ktorá je súčasťou probačného dohľadu spočívajúcu v príkaze podrobiť sa v súčinnosti s probačným a mediačným úradníkom alebo iným odborníkom programu sociálneho výcviku alebo inému výchovnému programu, ktorý bude zameraný na predchádzanie trestnej a priestupkovej činnosti obvineného.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie prokurátor a to len do výroku o treste, s ktorým sa nestotožňuje a je toho názoru, že na obžalovaného je potrebné pôsobiť prísnejším trestom. Stotožňuje sa s ustálenými poľahčujúcimi a priťažujúcimi okolnosťami, ale pokiaľ ide o hodnotenie osoby obvineného, prokuratúra má za to, že u obvineného neboli zistené také okolnosti, ktoré by odôvodňovali uloženie podmiennečného trestu odňatia slobody a to vzhľadom na jeho doterajší život. Poukazuje na odpis z registra trestov, v ktorom má obžalovaný 5 záznamov. Skutočnosť, že pochádza zo sociálne, kultúrne a ekonomicky zaostaleho rómskeho prostredia s prihliadnutím na jeho zdravotný stav či mentálnu úroveň nie sú okolnosťami pre uloženie takéhoto trestu. Výchovný aspekt nepodmiennečného trestu odňatia slobody bude voči obvinenému efektívny a zároveň splní svoj účel v rámci prevencie pred páchaním nových trestných činov. Navrhol zrušiť napadnutý rozsudok vo výroku o treste a obžalovanému uložiť nepodmiennečný trest odňatia slobody na dolnej hranici zákonom stanovenej trestnej sadzby so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

K odvolaniu prokurátora sa vyjadrila obhajkyňa obžalovaného, podľa ktorej prvostupňový súd dôkladne zvažil možnosti prevýchovy obžalovaného a dospel k správneému záveru, že jeho osobnostné vlastnosti a schopnosti si vyžadujú individuálny prístup a jeho náprava nie je vhodná v prostredí výkonu trestu odňatia slobody. Probačný dohľad bude mať väčšiu šancu na dosiahnutie nápravy obžalovaného. Navrhla odvolanie prokurátora ako nedôvodné zamietnuť.

Na základe takto podaného odvolania krajský súd v zmysle ustanovenia § 317 ods. 1 Tr. poriadku preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, prihládajúc aj na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. poriadku a dospel k záveru, že odvolanie prokurátora je dôvodné.

Úvodom krajský súd v tejto trestnej veci konštatuje, že obžalovaný na hlavnom pojednávaní konanom dňa 4. mája 2016, po zákonom poučení, urobil vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b) Tr. poriadku, t.j. že je vinný zo páchania skutku, ktoré bolo po splnení procesného postupu podľa § 333 ods. 3 písm. c), d), f), g), h) Tr. poriadku, a po návrhu prokurátora prijaté súdom, s tým, že dokazovanie v rozsahu v akom sa obžalovaný priznal sa nevykoná a vykonajú sa dôkazy súvisiace s výrokom o treste.

Vychádzajúc z ust. § 257 ods. 5 Tr. poriadku a § 371 ods. 1 písm. c) Tr. poriadku, po preskúmaní trestného spisu, odvolací súd uvádza, že nezistil zásadné porušenie práva obžalovaného na obhajobu vo vzťahu k prijatému vyhláseniu výroku o vine.

Keďže v danej trestnej veci bolo podané odvolanie prokurátorom len čo do výroku o treste, krajský súd nezistiac dôvody dovolania uvedené v § 371 ods. 1 Tr. poriadku, preskúmal len napadnutý výrok o treste.

Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery pre obžalovaného okresný súd prihliadol najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti, na osobu páchatela, jeho pomery, ako aj možnosti jeho nápravy. Prvostupňový súd u obžalovaného V. O. zistil prítomnosť jednej poľahčujúcej okolnosti a to, že sa k spáchaniu trestného činu priznal (§ 36 písm. l) Tr. zákona) a jednu priťažujúcu okolnosť, t.j., že bol už za trestný čin odsúdený (§ 37 písm. m) Tr. zákona). Vzhľadom k rovnakému pomeru poľahčujúcich a priťažujúcich okolností súd prvého stupňa nepristúpil

k úprave trestnej sadzby zmysle ust. § 38 ods. 3, 4 Tr. zákona. S takto ustálenými poľahčujúcimi a priťažujúcimi okolnosťami sa v celom rozsahu stotožnil aj odvolací súd.

Okresný súd bol toho názoru, že prevýchovu obžalovaného V. O. možno dosiahnuť aj bez uloženia nepodmienečného trestu odňatia slobody, preto mu uložil trest odňatia slobody na tri roky, výkon ktorého podmienične odložil a zároveň určil probačný dohľad nad správaním obvineného v skúšobnej dobe, ktorú ustanovil na tri roky. Zároveň prvostupňový súd uložil obžalovanému povinnosť ako súčasť probačného dohľadu, ktorá spočíva v príkaze podrobiť sa v súčinnosti s probačným a mediačným úradníkom alebo iným odborníkom programu sociálneho výcviku alebo inému výchovnému programu, ktorý bude zameraný na predchádzanie trestnej a priestupkovej činnosti obvineného. Takýto trest je podľa názoru súdu pre obžalovaného dostatočný, primeraný, korešpondujúci so záujmom spoločnosti na jej ochrane a prevýchove páchatel'a trestnej činnosti, a je zároveň aj vhodný s ohľadom na zdravotný stav a mentálnu úroveň obvineného.

Podľa § 34 ods. 1 Tr. zákona, trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatel'om tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou.

Podľa ods. 3, trest má postihovať iba páchatel'a, tak aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby.

Podľa § 34 ods. 4 Tr. zákona, pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Za zločin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 3 Tr. zákona je možné uložiť trest odňatia slobody na tri až osem rokov.

Odvolací súd po preskúmaní spisového materiálu vo vzťahu k výroku o treste zastáva názor, že súd prvého stupňa v rámci zásad platných pre ukládanie trestov nedostatočne vyhodnotil všetky okolnosti, ako aj momenty, ktoré ovplyvňujú požiadavku ochrany spoločnosti a občanov pred páchaním takejto trestnej činnosti ako aj osobu páchatel'a a preto pochybil pri rozhodovaní o spôsobe výkonu trestu.

Krajský súd vychádzal jednak z osoby obžalovaného ako aj závažnosti činu. V odpise z registra trestov má obžalovaný V. O. 5 záznamov. Rozsudkom Okresného súdu Humenné sp. zn. 3T/3/2012 zo dňa 20.3.2012 bol obžalovaný uznaný za vinného zo spolupáchatel'stva trestného činu poškodzovania a ohrozovania prevádzky všeobecne prospešného zariadenia podľa § 286 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. a/ Tr. zákona, za čo mu bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 2 rokov a 6 mesiacov v ústave na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, pričom trest vykonal dňa 13.12.2014. Naposledy bol odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Humenné sp. zn. 3T/63/2013 zo dňa 17.06.2013 za prečin poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1 Tr. zákona, pričom súd upustil od uloženia ďalšieho trestu vzhľadom na odsúdenie v konaní Okresného súdu Humenné sp. zn. 3T/3/2012. V tejto súvislosti je ale nutné konštatovať, že ešte medzi vyššie uvedenými rozhodnutiami bolo obžalovanému v dvoch prípadoch upustené od uloženia ďalšieho trestu (rozsudok Okresného súdu Humenné sp. zn. 2T/11/13 zo dňa 29.3.2013), resp. súhrnného trestu (rozsudok Okresného súdu Humenné sp. zn. 2T/96/12 zo dňa 13.7.2012), a to za majetkovú trestnú činnosť - prečiny krádeže.

Podľa registra priestupkov bol obžalovaný viackrát priestupkovo potrestaný a to aj za priestupky proti majetku, pričom je nutné zdôrazniť, že obžalovaný po tom, ako bol prepustený z výkonu trestu odňatia slobody (dňa 13.12.2014) sa opätovne začal dopúšťať protiprávneho konania - dňa 22.3.2015 priestupok proti majetku, dňa 15.4.2015 a 28.8.2015 priestupok proti verejnému poriadku, pričom ďalšej trestnej činnosti sa dopustil ani nie po pol roku od svojho prepustenia. Zo správy o povesti mesta Medzilaborce vyplývajú len skutočnosti všeobecného charakteru a čo sa týka správania obžalovaného na verejnosti nie sú im známe skutočnosti o protiprávnosti jeho konania.

Krajský súd sa preto nestotožnil s rozhodnutím prvostupňového súdu ohľadne trestu, predovšetkým spôsobu jeho výkonu, pričom s prihliadnutím na osobu obžalovaného, ktorá bola opakovane v minulosti

súdne trestaná a to najmä za trestnú činnosť majetkového charakteru a po zvážení všetkých okolností spáchania činu, odvolací súd má za to, že na prevýchovu obžalované je potrebné ukladať nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 3 rokov, t. j. na dolnej hranici trestnej sadzby, čo v plnej miere zodpovedá zásadám pre ukladanie trestov, ako z pohľadu individuálnej, tak aj z pohľadu generálnej prevencie.

Keďže obžalovanému bol ukladaný nepodmienečný trest odňatia slobody, krajský súd zároveň rozhodol aj o spôsobe výkonu uloženého trestu a obžalovaného na výkon uloženého trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Odvolací súd konštatuje, že boli splnené zákonné podmienky pre výkon takéhoto trestu, vzhľadom na to, že obžalovaný v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu bol vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin.

To boli podstatné dôvody, pre ktoré odvolací súd riadny opravný prostriedok prokurátora vyhodnotil ako dôvodný a rozhodol spôsobom uvedeným vo výrokovej časti tohto rozsudku.
jednohlasne

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.